

paa at støtte Regeringen, ved Afstemningen skulde forene sig med den politiske Opposition, saaledes at de enten stemte med den eller undlod at stemme, og en saadan Situation vilde nødvendigvis medføre Valg. Det er en almindelig Regel, at hvis en Regering svigtes af en Del af det Flertal, der er valgt paa at støtte den, saa er der kun en eneste Vej til at faa Tvisten mellem Regeringen og Flertallet afgjort, og det er Vejen ud til Vælgerne. Hvis det ærede Medlem Hr. Rode ikke vil tro mig, saa anbefaler jeg ham at læse et Værk, der hedder „Hørup i Skrift og Tale“, et Værk, som burde staa i det ærede Medlems Reol Side om Side med „Taler under Verdenskrigen“.

Jeg gaar ogsaa ud fra, at det kun er en øjeblikkelig Distraktion, der har formaet det ærede Medlem til at indlade sig paa den Forklaring, at Vedtagelsen af en Dagsorden mod Regeringen ikke vilde betyde Valg. Det ærede Medlem maa et Øjeblik have glemt, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen omhyggeligt havde forklaret, hvad Meningen var: Meningen er Valg og en anden Politik. Et andet Sted i Talen er da ogsaa det ærede Medlem Hr. Rode midt inde i en Udvikling af, hvad der skal ske efter det Valg, der nødvendigvis maa komme, hvis Dagsordenen vedtages. Efter at have forklaret, at han og hans Meningsfæller ikke kan holde sig tilbage, siger han, at de stemmer imod Ministeriet, da det af dets Erklæring fremgaar, at det vil fortsætte den Politik, som det hidtil har ført — altsaa en rent politisk Motivering ogsaa fra det ærede Medlems Side. Og det ærede Medlem fordyber sig i de ministerielle Fremtidsmuligheder efter et Valg, der, som ogsaa han tror, bliver heldigt for Socialdemokratiet og det radikale Parti. Han ønsker Samarbejdet med Socialdemokratiet bevaret, dog paa Betingelsen af, at en socialdemokratisk Regering ikke fører socialdemokratisk Politik. Det lille Offer maa Socialdemokratiet altsaa være beredt til at bringe Samarbejdet med det ærede Medlem, at det maa afholde sig fra at føre socialdemokratisk Politik, naar det kommer til Magten. Jeg ved ikke, hvorledes en saadan Klausul modtages af Socialdemokratiet. Socialdemokratiet er jo et Parti, som, naar det gælder andre, holder meget stærkt paa Principperne. Det taaler ingen Afgivelser fra Princippernes lige Vej hos andre. Der er et Ord, som falder Socialdemokraterne let i Munden og let i Pennen, naar de taler paa deres Møder eller skriver i deres

Aviser; det er Ordet „Førræderi“. Nu modtager Socialdemokratiet, første Gang det erklærer sig villigt til at danne en Regering, fra en hidtil allieret, hvis Regering de en Gang har baaret oppe, Tilsagnet: Vi vil samarbejde med jer paa den Betingelse, at en socialdemokratisk Regering ikke fører socialdemokratisk Politik. Jeg ved, som sagt, ikke, hvorledes en saadan Tillidserklæring opfattes af Socialdemokratiet. Det ærede Medlem Hr. Stauning talte meget kort om dette Spørgsmaal. Han følte ikke Anledning til at komme dybere ind paa det. Han sagde, at Socialdemokratiet, naar det kom til Magten under en saadan Situation, naturligvis ikke havde til Hensigt at føre russisk Politik. Nej, det tror vi heller ikke. Men socialdemokratisk Politik? (Stauning: Ja!). Ja, men saa maa det ærede Medlem jo indrette sig uden Samarbejde og Støtte fra det ærede Medlem Hr. Rode. Det ærede Medlem Hr. Rode var i det hele taget ikke begejstret for Udsigten til en socialdemokratisk Regering. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Rode har en meget rigtig Følelse af, at den Udgang af Felttoget mod en Venstreregering ikke vil blive vel modtaget ude i de radikale Vælgerkredse, og saa forklarer han da de med Grund forundrede Socialdemokrater, at han er meget bekymret paa deres Vegne. Det bliver ikke let, siger han, for dem at bære en Regering i en saadan vanskelig Tid. Han er i det hele bekymret for ensidige Regeringer. De vil blive skrøbelige. Der maa et bredere Grundlag til end selv det, et radikalt-socialdemokratisk Flertal vilde afgive. Jeg skal ikke sige mange Ord om det ærede Medlems brede demokratiske Grundlag, det Grundlag, som det ærede Medlem raaber Hurra for paa alle sine Møder. Meningen med den noget dunkle Tale er jo den, at der er tiltænkt en Del af Venstre den Ære at skulle være Løftestang for det ærede Medlem til den Regeringsmagt, som det ærede Medlem ser sig spærret ude fra ved Socialdemokraternes Tilkendegivelse af, at nu kan de selv. Meningen er, at Venstre skal dele sig for at danne Grundlag for det ærede Medlems Politik. Jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Rode om, at han regner forkert, hvis han tror paa noget saadant. Venstre agter ikke at dele sig, og hvis der i Venstre var Brug for noget, der skulde banke Partiet sammen — hvad der ikke er —, saa vilde intet tjene bedre dertil end en Opfordring fra det ærede Medlem Hr. Rode til at dele sig.